

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 11-10-2015

Chúa nhật 28 Thường niên

Được gặp trăm

LỜI CHÚA: Mc 10, 17-30

Hôm ấy, Đức Giêsu vừa lên đường, thì có một người chạy đến, quỳ xuống trước mặt Người và hỏi: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” Đức Giêsu đáp: “Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa. Hẳn anh biết các điều răn: Chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian, chớ làm hại ai, hãy thờ kính cha mẹ”. Anh ta nói: “Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ”. Đức Giêsu đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta: “Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi”. Anh ta sa sầm nét mặt vì lời đó, và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

Đức Giêsu rảo mắt nhìn chung quanh, rồi nói với các môn đệ: “Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!” Nghe Người nói thế, các môn đệ sững sờ. Nhưng Người lại tiếp: “Các con ơi, vào được Nước Thiên Chúa thật khó biết bao! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa”. Các ông lại càng sững sốt hơn nữa và nói với nhau: “Thế thì ai có thể được cứu?” Đức Giêsu nhìn thẳng vào các ông và nói: “Đối

(xem tiếp trang 2)

**Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm
Tân Giám mục chính tòa giáo phận Kontum
và Tân Giám mục chính tòa giáo phận Vĩnh Long**

**Đức Tân giám mục giáo phận Kontum
ALOISIÔ NGUYỄN HÙNG VỊ**

**Đức Tân giám mục giáo phận Vĩnh Long
PHÊRÔ HUỖNH VĂN HAI**

WHĐ (07.10.2015) – Vào lúc 17g00 hôm nay, thứ Tư 07-10-2015 (tức 12g00 giờ Roma), Phòng Báo chí Tòa Thánh đã công bố thông tin về việc miễn nhiệm và bổ nhiệm giám mục cho Giáo hội tại Việt Nam như sau:

- 1/ Đức Thánh Cha đã chấp thuận đơn từ nhiệm giám mục giáo phận Kontum (Việt Nam) của Đức giám mục Micae Hoàng Đức Oanh, theo điều 401, §1 của Bộ Giáo luật.
- 2/ Đức Thánh Cha đã bổ nhiệm linh mục ALOISIÔ NGUYỄN HÙNG VỊ, hiện là chính xứ giáo xứ Phương Nghĩa - giáo phận Kontum, làm Giám mục chính tòa giáo phận Kontum, Việt Nam.
- 3/ Đức Thánh Cha đã bổ nhiệm linh mục PHÊRÔ HUỖNH VĂN HAI, hiện là Phó Giám đốc và giáo sư triết học tại Đại chủng viện Cần Thơ, làm Giám mục chính tòa giáo phận Vĩnh Long, Việt Nam.

(xem tiếp trang 2)

**“Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình
trong sự trung tín, trong chân lý và trong bác ái”**

**Bài giảng của Đức Thánh Cha trong Thánh lễ khai mạc
Thượng Hội đồng Giám mục về Gia đình**

(04-10-2015)

WHĐ (05.10.2015) – Sáng Chúa nhật 04-10-2015, Thượng Hội đồng Giám mục đã khai mạc Khoá Thường lệ thứ 14 về Gia đình với Thánh lễ do Đức Thánh Cha Phanxicô chủ tế lúc 10g00 tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha trong Thánh lễ.

“Nếu chúng ta yêu thương nhau, thì Thiên Chúa ở trong chúng ta, và tình yêu của Người nơi chúng ta mới nên trọn hảo” (1 Ga 4,12).

Các bài đọc Kinh Thánh của Chúa nhật này dường như được lựa chọn cách đặc biệt cho thời điểm ân sủng mà Giáo hội đang sống, đó là Thượng

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, vì đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể được”.

Ông Phêrô lên tiếng thưa Người: “Thầy coi, phân chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy!”
Đức Giêsu đáp: “Thầy bảo thật anh em: Chẳng hề có ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ cha, con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin Mừng, mà bây giờ, ngay ở đời này, lại không nhận được nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với sự ngược đãi, và sự sống đời đời ở đời sau”.

SUY NIỆM

Khi đọc bài Tin Mừng trên đây ta nếm được nỗi buồn của Đức Giêsu và của anh nhà giàu. Đức Giêsu buồn vì bị từ chối bởi người mà mình yêu mến, Anh kia buồn vì có sự rạn nứt nơi bản thân. Anh đã phấn khởi gặp Chúa, rồi ra đi đầy muộn phiền. Thầy Giêsu đòi anh đúng điều anh muốn giữ lại, vì của cải vốn là chỗ dựa của đời anh. Anh sẵn sàng làm mọi điều Thầy đòi hỏi, trừ việc bỏ chỗ dựa này. Bây giờ anh thấy rõ hơn mình nô lệ cho điều gì. Tiếc thay anh không có can đảm ra khỏi sự nô lệ này dù anh vẫn khát khao sự sống đời đời. Bi kịch của anh cũng là của chúng ta. Ai trong chúng ta cũng từng bị giằng co giữa ước mơ bay cao và sự kéo ghì của vật chất. Cửa cải vật chất có sức hấp dẫn mãnh liệt. Tôi làm chủ nó, nhưng sau đó nó lại làm chủ tôi và trở thành thịt xương mà tôi không thể dứt bỏ. Không chắc người giàu này sẽ bị luận phạt, nhưng chắc chắn anh ta khó hạnh phúc. Hạnh phúc chỉ đến với người dám sống theo ý Chúa.

Người có của khó vào Nước Thiên Chúa biết bao! Vào thời Đức Giêsu, giàu có được coi là một phúc lành. Vậy mà Ngài lại coi đây là một cản trở nguy hiểm. Cửa cải để làm người ta khép kín trước Thiên Chúa và nỗ tâm chà đạp lên quyền lợi anh em. Tệ nạn tham nhũng, hối lộ ở Châu Á là một thí dụ về nguy hiểm của tiền bạc. Đức Giêsu và các môn đệ đã sống nghèo, sống như những người lữ hành, không chỗ cậy dựa, để tin

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm...

Sau đây là đôi dòng tiểu sử của hai vị Tân giám mục:

Tiểu sử Đức Tân giám mục Aloisiô Nguyễn Hùng Vị

15/08/1952: Sinh tại họ đạo Phú Gia, Hà Nội
1954–1963: Sống tại giáo xứ Bình Cang, xã Vĩnh Trung, Nha Trang
1963–1972: Học tại Tiểu chủng viện Thừa Sai Kontum
1973–1977: Học tại Giáo hoàng Học viện Piô X, Đà Lạt
1978–1990: Giúp giáo xứ Bình Cang, Nha Trang
07/04/1990: Thụ phong linh mục tại Nha Trang
1990–1993: Phó xứ giáo xứ Bình Cang, Nha Trang
1993–2006: Phụ trách chủng sinh Kontum tại Sài Gòn
2006–2008: Học tại *Institut Catholique de Paris*, Pháp và đậu bằng cử nhân Phụng vụ
2009: Thư ký Văn phòng Tòa Giám mục Kontum
2010–2015: Chính xứ giáo xứ Phương Nghĩa, Kontum

Tiểu sử Đức Tân giám mục Phêrô Huỳnh Văn Hai

18/05/1954: Sinh tại Bến Tre, giáo phận Vĩnh Long
1966: Học tại Tiểu chủng viện Vĩnh Long và sau đó tại Đại chủng viện Xuân Bích Vĩnh Long.
1978: Sống tại gia đình
1991: Tiếp tục học tại Chủng viện Vĩnh Long
31/08/1994: Thụ phong linh mục cho giáo phận Vĩnh Long
1994–2004: Học tại *Institut Catholique de Paris*, Pháp và đậu bằng tiến sĩ triết học;
2004–2008: Đặc trách ơn gọi tại giáo phận Vĩnh Long
Từ năm 2008: Giáo sư Triết học tại Đại chủng viện Cần Thơ và Đại chủng viện Thánh Giuse, Tổng giáo phận Tp HCM.
Từ năm 2012: Phó Giám đốc Đại chủng viện Cần Thơ. ■

Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình...

Hội đồng Giám mục Khoá thường lệ về gia đình, được khai mạc với cử hành Thánh Thể này.

Các bài đọc này tập trung vào ba chủ đề: bi kịch của sự cô đơn, tình yêu giữa người nam và người nữ, và gia đình.

Sự cô đơn

Adam, như chúng ta đã nghe đọc trong bài đọc một, sống trong Vườn Địa Đàng; ông đặt tên cho các thụ tạo khác, thực thi quyền thống trị để chứng tỏ mình có quyền trên chúng - một quyền rõ ràng và không thể sánh được; nhưng dù vậy, ông vẫn cảm thấy cô đơn vì “ông chẳng tìm được cho mình một người trợ tá” (St 2,20), vì thế ông đã cảm nghiệm nỗi cô đơn.

Cô đơn, thậm trạng vẫn tồn tại cả trong thời nay, đã gây sâu khổ cho biết bao người nam và nữ. Tôi nghĩ đến những người già, bị chính những

người thân và con cái mình bỏ rơi; những người goá bụa; tôi nghĩ đến biết bao người bị chồng hay vợ mình ruồng bỏ; biết bao người cảm thấy cô đơn, bị hiểu lầm và không được lắng nghe; những người di dân và bị nạn trốn chạy khỏi chiến tranh và bách hại; và đến những người trẻ là nạn nhân của nền văn hóa tiêu thụ, văn hoá lãng phí, và nền văn hóa vứt bỏ.

Ngày nay người ta chứng kiến cái nghịch lý của một thế giới toàn cầu hoá, nơi có nhiều ngôi nhà sang trọng và toà nhà chọc trời, nhưng lại ít đi hơi ấm của mái gia đình; nơi có nhiều dự án đầy tham vọng, nhưng lại có ít thời gian để hưởng những thành quả đạt được; nơi có nhiều phương tiện giải trí tinh xảo, nhưng lại càng thêm sự trống rỗng trong tâm hồn; nhiều thú vui, nhưng ít tình yêu; nhiều quyền tự do nhưng lại ít làm chủ được mình... Càng ngày càng có nhiều người cảm thấy cô đơn, cũng như nhiều người giam mình

(xem tiếp trang 3)

Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình...

trong thói ích kỷ, trong u sầu, trong bạo lực hủy diệt và nô lệ cho thú vui và tiền bạc.

Theo một nghĩa nào đó, ngày nay chúng ta cũng đang sống kinh nghiệm như của Adam: vừa có nhiều quyền lực, lại vừa rất cô đơn và dễ bị tổn thương; và đó là hình ảnh của gia đình. Người ta ngày càng ít nghiêm túc hơn khi xây dựng một mối tương quan tình yêu bền vững và sinh hoa trái: khi mạnh khỏe cũng như lúc đau yếu, khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan. Tình yêu lâu dài, trung tín, chu đáo, vững vàng, sinh hoa trái ngày càng bị chế giễu và xem như thể một món đồ cổ. Đường như người ta cho rằng xã hội tiên tiến nhất chính là những xã hội có tỉ lệ sinh thấp nhất và tỉ lệ phá thai, ly dị, tự tử và ô nhiễm môi trường và xã hội cao nhất.

Tình yêu giữa người nam và người nữ

Trong bài đọc một, chúng ta còn được nghe rằng trái tim Thiên Chúa đau xót khi thấy Adam cô đơn, và Ngài bảo: “Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm cho nó một trợ tá tương xứng với nó” (St 2,18). Những lời này cho thấy rằng không có gì làm cho trái tim con người hạnh phúc bằng một trái tim giống như của mình, tương hợp với mình, yêu thương mình và làm cho mình không còn thấy cô đơn trở lại nữa. Những lời ấy cũng cho thấy rằng Thiên Chúa đã không tạo ra con người để họ sống trong buồn tẻ hay để họ ở một mình, nhưng để hưởng hạnh phúc, để chia sẻ hành trình của mình với một người khác bổ túc cho mình, để sống kinh nghiệm tình yêu diệu kỳ, là yêu và được yêu, và để nhìn thấy tình yêu của mình sinh hoa trái nơi con cái, như Thánh Vịnh đáp ca ngày hôm nay đã nói (x. Tv 128).

Đây là ước mơ của Thiên Chúa về thụ tạo yêu quý của Ngài: thấy nó thành tựu trong sự kết hợp tình yêu giữa người nam và người nữ; được hạnh phúc trên con đường cùng đi với nhau, sinh hoa trái khi trao ban lẫn cho nhau. Đó cũng là kế hoạch mà Chúa Giêsu tóm lại trong những lời này của bài Tin Mừng hôm nay: “Lúc khởi đầu công trình tạo dựng, Thiên Chúa đã làm nên con người có nam có nữ; vì

thế, người đàn ông sẽ lia cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt. Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt” (Mc 10,6-8); (x. St 1,27; 2,24).

Chúa Giêsu đang đứng trước câu hỏi hoa mỹ có lẽ được giăng ra như một cái bẫy, để làm cho đám đông dân chúng quay ngoắt lại thù ghét Ngài; đám đông đang đi theo Ngài và vẫn

thực hành luật ly dị như bắt nguồn từ thực tế và bất khả xâm phạm. Chúa Giêsu đã bất ngờ đưa ra câu trả lời thẳng thắn: Ngài đặt tất cả mọi thứ trở về thuở ban đầu của sáng tạo, mà dạy chúng ta rằng Thiên Chúa chúc phúc cho tình yêu con người, chính Ngài liên kết trái tim của một người nam và một người nữ yêu thương nhau và kết hợp họ trong sự hiệp nhất và bất khả phân ly. Điều này có nghĩa là mục đích của cuộc sống hôn nhân không chỉ là sống với nhau mãi mãi, mà là yêu thương nhau trọn đời! Như thế, Chúa Giêsu tái lập trật tự đã có từ ban đầu và là điểm khởi đầu.

Gia đình

“Vì vậy, điều gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân ly” (Mc 10,9). Đây là một lời khích lệ các tín hữu vượt qua mọi hình thức của chủ nghĩa cá nhân và chủ nghĩa duy luật pháp, vốn ẩn chứa một thói ích kỷ tỉ tiện và nỗi lo sợ phải chấp nhận ý nghĩa đích thực của cuộc sống vợ chồng và của tính dục con người theo kế hoạch của Thiên Chúa.

Thật vậy, chỉ trong ánh sáng của sự diên rồ của tình yêu nhưng không của Chúa Giêsu phục sinh, chúng ta mới hiểu được sự diên rồ của tình yêu vợ chồng, một tình yêu duy nhất và nhưng không đến trọn đời.

Đối với Thiên Chúa, hôn nhân không

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

thác vào Cha và dễ dàng đến với anh em. Theo Đức Giêsu là chấp nhận tay trắng, bấp bênh. Nhưng đừng quên theo Ngài cũng là trở nên giàu có. Không phải sự giàu có do ích kỷ giữ lại, nhưng là sự giàu có do mở ra trao hiến. Không phải sự giàu có do tìm kiếm chiếm đoạt, nhưng là sự giàu có đến như một quà tặng biếu không. Theo Ngài không phải chỉ là bỏ nhà cửa, ruộng vườn, bỏ những người thân yêu, bỏ đến cả mạng sống. Theo Ngài còn là được gấp trăm ngay từ đời này, và nhất là đời sống vĩnh cửu mai hậu. Khi Phêrô ra khỏi hồ Galilê, với nghề đánh cá, ông được biết những biển khơi mệnh mông hơn nhiều. Khi Phêrô bỏ lại cha mẹ, vợ con, ông đứng đầu một cộng đồng đông đảo là Hội Thánh. Chắc Têrêxa Hải Đông không ngờ mình trở nên Thánh Su. Chắc Têrêxa Calcutta không ngờ đám tang của mình sẽ có cả triệu người tham dự.

Theo Đức Giêsu, ta sẽ được lại cả những điều đã mất. Cái được quan trọng nhất là được Đức Giêsu (x. Pl 3,8).

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, giàu sang, danh vọng, khoái lạc là những điều hấp dẫn chúng con. Chúng con bị buộc chúng con và không cho chúng con tự do ngược lên cao để sống cho những giá trị tốt đẹp hơn.

Xin giải phóng chúng con khỏi sự mê hoặc của kho tàng dưới đất, nhờ cảm nghiệm được phần nào sự phong phú của kho tàng trên trời.

Ước gì chúng con mau mắn và vui tươi bán tất cả những gì chúng con có, để mua được viên ngọc quý là Nước Trời.

Và ước gì chúng con không bao giờ quay lưng trước những lời mời gọi của Chúa, không bao giờ ngoảnh mặt để tránh cái nhìn yêu thương Chúa dành cho từng người trong chúng con. Amen. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

(xem tiếp trang 4)

Tự do tôn giáo và nhân quyền tại ASEAN

WHD (08.10.2015) – Bảo vệ và thúc đẩy quyền tự do tín ngưỡng và tôn giáo như một quyền con người phổ quát, bất khả xâm phạm và tuyệt đối cho tất cả mọi người, mọi cá nhân và cộng đồng của ASEAN (Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á); nỗ lực hướng tới việc không phân biệt đối xử vì những lý do sắc tộc, là dân bản địa, lý do giới tính, khuynh hướng tình dục, tư cách công dân, và khuyết tật; tăng cường hợp tác toàn cầu và trong khu vực bằng những hoạt động xuyên ranh giới địa lý và quốc gia: đó là những điều được long trọng cam kết bởi các tổ chức bảo vệ nhân quyền, các tổ chức phi chính phủ, các hiệp hội có văn phòng tại các quốc gia Đông Nam Á vừa nhóm họp gần đây ở Bangkok.

Theo *Fides* được biết, sự kiện trên được phối hợp tổ chức bởi Diễn đàn Châu Á về nhân quyền và phát triển (FORUM-ASIA), Ủy ban quốc tế các luật gia (ICJ), và Thuyền nhân SOS. Tham dự Hội nghị có các thành viên của Ủy ban liên chính phủ của ASEAN về nhân quyền, Ủy ban của ASEAN về thúc đẩy và bảo vệ các quyền của phụ nữ và trẻ em; và ông Heiner Bielefeldt, Phúc trình viên đặc biệt của Liên hiệp quốc về Tự do Tôn giáo và Tín ngưỡng.

Ông Bielefeldt nhấn mạnh rằng tại Đông Nam Á, “việc chính trị hóa tôn giáo làm suy yếu quyền tự do tôn giáo và tín ngưỡng, không chỉ gây thiệt hại cho các nhóm thiểu số, mà còn cho cả những tín đồ của các tôn giáo lớn, vốn không muốn thấy đức tin của mình bị biến thành một công cụ của trò chơi quyền lực chính trị”.

Cũng tham dự Hội nghị này, tổ chức Đoàn kết Kitô giáo Thế giới nhận định rằng đây là cơ hội độc đáo, bởi vì “mọi người của nhiều tôn giáo khác nhau ở khắp Đông Nam Á có thể gặp gỡ và trao đổi về sự bất khoan dung và tự do tôn giáo trong khu vực này”.

Viễn tượng của Hội nghị là nhằm xây dựng “một khuôn khổ của các tổ chức đang cùng nhau thúc đẩy tự do tôn giáo trong khu vực ASEAN”. ■

(Agenzia Fides)

Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình...

phải là một điều không tưởng của tuổi trẻ, nhưng là một giấc mơ mà nếu không có giấc mơ ấy thì thụ tạo Ngài dựng nên sẽ buộc phải sống cô đơn! Thật vậy, nỗi sợ hãi phải chấp nhận kế hoạch này làm cho trái tim con người bị tê liệt.

Cũng thật là nghịch lý, khi con người ngày nay – vốn thường giễu cợt kế hoạch này – lại vẫn bị cuốn hút và say mê bởi mọi tình yêu đích thực, mọi tình yêu bền vững, mọi tình yêu sinh hoa trái, mọi tình yêu trung tín và vĩnh cửu. Chúng ta thấy con người chạy theo những tình yêu tạm bợ, nhưng lại mơ một tình yêu đích thực; chạy theo những thú vui xác thịt, nhưng lại ao ước trao ban trọn vẹn.

Quả vậy, “bây giờ khi đã hưởng nếm no đầy những lời hứa về thứ tự do không giới hạn, chúng ta lại một lần nữa hiểu được kiểu nói ‘sự buồn tẻ của thế giới này’. Các thú vui bị cấm đoán sẽ chẳng còn hấp dẫn nữa khi chúng không còn bị cấm. Ngay cả khi chúng được đẩy đến tận cùng và được làm mới lại mãi, chúng vẫn vô vị, vì chúng chỉ là những thứ hữu hạn, trong khi chúng ta khao khát cái vô hạn” (Joseph Ratzinger, *Auf Christus schauen. Einübung in Glaube, Hoffnung, Liebe*, Freiburg 1989, tr. 73).

Trong bối cảnh rất khó khăn này về mặt xã hội và hôn nhân, Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình trong sự trung tín, trong chân lý và trong bác ái. Sống sứ mạng của mình trong sự trung tín với Thầy mình như một tiếng kêu giữa sa mạc, để bảo vệ tình yêu trung thành, và khích lệ nhiều gia đình sống đời hôn nhân của mình như một nơi biểu lộ tình yêu của Thiên Chúa; để bảo vệ tính thánh thiêng của sự sống, của mọi sự sống; để bảo vệ tính duy nhất và bất khả phân ly của mối dây liên kết hôn nhân như dấu chỉ ân sủng của Thiên Chúa và khả năng yêu thương nghiêm túc của con người.

Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình trong chân lý không thay đổi theo những mốt nhất thời và những quan điểm đang thống trị. Chân lý ấy bảo vệ con người và nhân loại khỏi những cám dỗ của tính tự quy và biến tình yêu phong nhiêu thành thói ích kỷ cần cỗi, sự hoà hợp tín trung thành những liên kết chóng qua. “Nếu không có chân lý, tình yêu sẽ bị hạ thấp thành cảm tính. Tình yêu trở thành cái vỏ trống

rỗng, sẽ được lấp đầy một cách tùy tiện. Đó là nguy cơ trầm trọng mà tình yêu phải đối mặt trong một nền văn hóa không có chân lý” (Benedictô XVI, Thông điệp *Bác ái* trong *Chân lý*, 3).

Và Giáo hội được mời gọi sống sứ mạng của mình trong tình bác ái không chỉ tay phán xét, nhưng – trung tín với bản chất là mẹ – cảm thấy mình có nghĩa vụ đi tìm và lấy dầu niềm nở và thương xót mà chăm sóc các đôi vợ chồng đang chịu thương tích; trở thành “bệnh viện dã chiến” mở rộng cửa để đón nhận bất cứ người nào đến gõ cửa xin nâng đỡ trợ giúp; hơn nữa, ra khỏi tường rào của mình để đến với người khác bằng tình yêu chân thực, để cùng đi với nhân loại bị thương, để ôm lấy và dẫn đưa đến nguồn ơn cứu độ.

Một Giáo hội giảng dạy và bảo vệ các giá trị nền tảng, mà không quên rằng “Ngày sabát được làm ra vì con người, chứ không phải con người vì ngày sabát” (Mc 2, 27); và Chúa Giêsu cũng nói: “Không phải những người khỏe mạnh cần đến thầy thuốc, mà là người đau yếu. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi kẻ tội lỗi” (Mc 2, 17). Một Giáo hội dạy dỗ theo tình yêu đích thực, có khả năng giải thoát khỏi cảnh cô đơn, mà không quên sứ mạng của người Samaria chăm sóc cho nhân loại đang mang thương tích.

Tôi nhớ Thánh Gioan Phaolô II đã nói: “Lỗi lầm và sự dữ lúc nào cũng phải bị lên án và phải chống lại nó; nhưng con người sa ngã hoặc phạm sai lầm phải được thông cảm và yêu thương [...] Chúng ta phải yêu thương thời đại chúng ta và giúp đỡ con người của thời đại chúng ta” (Bài Huấn từ cho Phong trào Công giáo Tiến hành Italia, 30/12/1978: *Insegnamenti I* [1978] 450). Và Giáo hội phải tìm kiếm, đón nhận và đồng hành, bởi vì một Giáo hội cửa đóng then cài là một Giáo hội phản bội chính mình và sứ mạng của mình, và thay vì là một cây cầu lại trở thành rào cản: “Đấng thánh hoá, và những ai được thánh hoá đều do một nguồn gốc; vì thế, Đức Giêsu đã không hổ thẹn gọi họ là anh em của Người” (Dt 2,11).

Với tâm tình này, chúng ta xin Chúa đồng hành với chúng ta trong Thượng Hội đồng và hướng dẫn Giáo hội của Ngài, nhờ lời chuyển cầu của Đức Trinh nữ Maria và của Thánh Giuse, bạn trăm năm cực thanh cực tịnh của Mẹ. ■